

విజయనారాయణచరితము. తొండరడిప్పాడి యాశ్వారు చరిత్రము. కవిత్రయములోని చెదలువాడ మల్లయకవిచే రచింపబడిన యపూర్వగ్రంథము. అలలో గణింపఁదగినది. వై జయంతీవిలాసముకంటె మిన్న గ ఆశ్వా ర్థమైన గల పుటలపీఠిక. వెల రు. ౦-౮-౦.

అంధ్రవచనము.) ములక్రిందట మధురాపురాధీశ్వరుం డగువిజయరంగ చొక్కనాథుని దు నయిన సముఖము వేంకటకృష్ణప్ప నాయకునిచే రచింపబ ళి మనోహారము. ధార యనర్థశము. ఆందఱును ముఖ్యముగాఁ ఆంధ్రమునను, ఇంగ్లీషునను బీఠికలు గలవు. వెల రు. ౦-౧౨-౦. సం॥ ఇంటరుమీడియేటుపరీక్షకుఁ బఠనీయగ్రంథము.

౪౮) కవిజనాశ్రయము.

వేములవాడ భీమకవివిరచిత మగుచందశ్మాస్త్రము. ఆంధ్రీచ్ఛందోగ్రంథములలో మిక్కిలి పురాతనము. ఆ సేకలిఖితపుస్తక పరిశోధనపూర్వకముగా మూలపాఠము నిర్ణయింపఁబడినది. పాఠ భేదములు పుటలయడుగునఁ జూపఁబడినవి. సంస్కృతకర్ణాటాంధ్రీచ్ఛందస్సుల భేదాభేదము లచ్చటచ్చటఁ బ్రదర్శింపఁబడినవి. కవినిర్ణయము కాలనిర్ణయము, చందన్వయసూపము మొదలగువిష యము లనేకములుగల విపులమయినపీఠికయు, విషయసూచికయు వనుక్రమణికయుఁ గలవు. విద్యార్థులకును బండితులకును గూడ నుపయోగకరము. వెల రు. ౦-౧౦-౦.

(4) యుద్ధమల్లుని బెజవాడ శిలాశాసనము.

మ-రా-రా-శ్రీ జయంతి రామయ్యపంతులు బి.ఎ., బి.ఎల్. గారిచేరచింపఁబడిన సవిమర్శ పీఠికాపూర్వకముగాఁ బ్రకటింపఁబడినది. ఈశాసన మాంధ్రపద్యాత్మకము. వన్నయభట్టారకుని కాలముకంటె ముందుఁ బుట్టినది. ఆంధ్రభౌషస్వరూపము తెలియఁగోరువారల కత్యంతోప యోగకరము. 1917-1918 సంవత్సరములు బి.ఎ. పరీక్షకుఁ బఠనీయగ్రంథముగా నిర్ణయింపఁబడినది. వెల రు. ౦-౮-౦.

(5) నీతిసీసపద్యశతకము.

తాళ్లపాక పెదతిరుమలయ్య విరచితము. శ్రీవేంకటేశ్వరుల కంకితము. వెల రు. ౦-౨-౦

(6) జ్యోతిశ్శాస్త్రసారము.

వచనము. శ్రీమాన్ కపిస్థశము కృష్ణమాచార్యులు బి.ఎ. ఎల్.టి. గారిచే రచింపఁబడినది. ఖగోళవిషయముఁ దెలిసికొనఁ గోరువారి కిది యత్యంతోపకారకము. వెల రు. ౦-౮-౦.

(7) A Defence of Literary Telugu, by J. Ramayya Pantulu Guru. 0-8-0.

కావలసినవారు, ఆంధ్రీసాహిత్యపరిషత్ కార్యదర్శులకు, చెన్నపురి, ప్రవా

ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తు, చెన్నపురి.

విజ్ఞాపనము.

ఆద్యులారా !

మాపత్రికకుఁ జందాల నీయవలసిన పాఠకోత్తము లీరెండవసంచిక యందినవెంటనే యీసంవత్సరము చందా కి రు. లను మణిఆర్థరుమూలముగా దయచేయుదు రని కోరుచున్నాము. వెనుకటిచందాలు చెల్లింపవలసినవారికి వారువారీయవలసిన మొత్తముధనమును దెల్పుచు నుత్తరములువ్రాయుచున్నాము. మాయుత్తరమునకుఁ బ్రత్యుత్తరముగా ధనముఁ బంప వేడుచున్నారము.

కార్యదర్శులు.

“తత్త్వఉద్దిశ్య ఇంద్రవనం ప్రజాపతి మబ్రవీత్ | హేప్రజాపతే ఏతత్తేజో
 మహాంప్రయచ్ఛ! అథాహంతేజస్వీనన్నే తేషాం దేవానామ ధిపతిర్భవిష్యామితి |
 తతఃప్రజాపతి రిదమబ్రవీత్, ఏతత్తేజస్తుభ్యం ప్రదాయ కోహంస్యాం? అక్షమంమాం
 కోవాగణయే దిత్యభిప్రాయః | అధేంద్రఃప్రజాపతిం ప్రత్యబ్రవీత్ | కోహమిత్యత్ర “క”
 ఇత్యనేనశబ్దేన యదేతద్బ్రవీషీత్యేత దేవత్వం | అత్రయదేతదింద్రేణోక్తం తదేతద్యుక్తం |
 క ఇత్యేతస్య ప్రజాపతినామత్వాత్ | అత్రకింశబ్దః కశబ్దశ్చేతి మకారాంతాకారాంతా |
 ద్వాశబ్దౌ తయోరుభయోరపి పుంలింగైక వచనం | క ఇత్యేవం రూపంవాబ్రూతే
 ారాంతస్తు ప్రజాపతివాచకః | తత్ర మకారాంత మభిప్రేత్య ప్రజాపతిః ప్రాయుజ్ఞ |
 శోబలాదేవ ప్రాణినామపి గౌరవం | తస్మింశ్చతుభ్యం దత్తేనతి ప్రజాపతిత్వ గౌర
 వస్య గతత్వాత్కొనామాహంస్యా మితి ప్రజాపతిప్రశ్నః | నకోహంస్యామితి ప్రజాపతి
 త్వమేవ వినశ్యతీత్యాక్షేపః | ఇంద్రస్తు శబ్దచ్ఛలాదకారాంతత్వ మాశ్రిత్య ప్రజాపతి
 రహంస్యామితి | యదేతద్బ్రూషే తదేతత్స్యాః ప్రజాపతి రేవ భవేత్యర్థః | నహితేజో
 నిమిత్తం తవప్రజాపతిత్వం ప్రజాజనకత్వం తేజసో అనుపాదానత్వాత్ | యతో అతేజ
 సోపి ప్రజాస్పృష్టత్వాత్ కింతుస్వాభావికం | అత స్తేజసిదత్తే తవస్వభావోనాపగచ్ఛతీ
 త్యబ్రవీత్ ||”

ఇందు శబ్దచ్ఛలాత్ అనుటచేత శ్లేష యుద్దేశింపఁబడినట్లు స్పష్టమగు
 చున్నది. నేను జెప్పిన యర్థమే యావేదవాక్యమునకుఁ గలదని తెలియవచ్చు
 చున్నది.

కాశీభట్ట - బ్రహ్మయ్య.

ప్రా దే నుఁ గుఁ గ వ్లు

సిరిదాల్పు తేడొగిఁ జిన్ని చూడ్కులఁజూచు తెనుఁగుఁ జదువులరచ్చ లీర్పరు ఁ!

గ్రిందనుగైవ్రాలు నేసిననేనయా! యణఁకువ మెఱయుచు, నాయోవు కొలఁదిఁ, దెనుఁగుఁ జదువులగుఱిచి, జానుమివులంగఁ, దొలి తెనుఁగు నుఱులన, తేట తెల్లగను, విన్నపమొక్కంఁడు వినుపింతు మిమ్ము. మోడ్చియు నిరుచేయి, మ్రోఁత రిలఁబడియు, నెఱఁగియు గై వారమొనరంగఁజేసి, తద్దయువేఱుదు. నాలింపుడయ్య. మీరపోలెను నేనుఁ బ్రాఁబొత్తములు సాలఁజదువులేన; యొకింత సదివితినేని, విఁ పోలెను నేనుఁ బ్రాఁబల్కులను వ్రాయనేరనయితి న సామకొర్పియెన్నడును. మీఁ బోలెన నాకు వ్రాయంగఁగాదేని, మీఱట్టులకు మాఱువల్కుంగఁగాద, యని మీఁ పి గడిఁదిగాఁ గట్టడినేసితరఱె; యది నే వినియిదియల్లినాడఁ; గాకేను మీఱోడనెనసి తూఁగుదునె? మీరేడ? నేనేడ? జగజ్జెట్టులరఱె! నాయెఱిఁగినవి గొన్నిప్రాఁబల్కు లేర్చి, యింబుగానిందిడితిఁ బాడిదప్పకయ. యట్లయ్యు, నేదేని, దప్పు మొగపడిన మన్నింపుడని మిమ్ముదుర పిల్లివేడ; వేడంగ నేటికి? నేలంటిరేని, నావ్రేళ్లు నులివెట్టి, నానాల్కనరికట్టి, మ్రోఁచేత వ్రాయు, ముక్కునఁ బల్కుమన్నఁ, దిన్నంగ నాచొప్పుసేయ నోవుదునె? నిచ్చలు మిమ్ముఁబోలె మాటలాడెదను; మాటలాడిన పగిదివ్రాలు వ్రాయం గనేర్తు నించుక నేనుఁ బెక్కండ్రమాడ్కి. నట్లు వ్రాయగఁ బంపవ్రాయనునాను. బావురె! మీవలెమరగాఱు లెక్కిచిందులు ద్రొక్కంగనతఁగులకొనె? పడుచులేచుచుఁ బాఱమెలికలఁ దారినడుచుచు నవి సుఱి లెస్సయనిచూపి, యొజ్జలు మిమ్మొద్దిగఱపిరి దానిన మరగిమెత్తురు మీరలొల్ల రొండెద్ది. యాటపాటలు నారితేఱినవారు దొమ్మర్లు నవధానులెందఱేఁ గలరు. బుట్టతోనేలపై వారు వాఱుదురు; వీరు వింత వింతగ జదివి, బెకబెకమంచు నార్తురు, మాటలు దలఁకిందునేసి; బళెబళెయని యెల్లరార్తురును మెచ్చి. యేరికిఁ దెలియదయా చదువుతీరు. దారయెఱుంగర తమమాటతెన్ను. విడ్డ యట్టిది యొకటి గొండొకనేర్చి, కొలువులోఁగొనియాడ నియ్యసేయుదురె? యల

* ఇక్కఱునుఱులను నాయిచ్చమై నేనుగూర్చితి, నానాల్కకనువగునట్లు; చదువరి వీనుల కించెడునట్లు. పద్దెంబు లివియని పేర్కొన్నవేను; బద్దెంబు లనిపల్కి ప్రాఁబడిఁ బరికించి కీడని దూరఁగఁ దగదేరికేని. గద్దెకూర్పునకు నైకట్టడిలేద. గద్దెయకాదీని గడియింపనురదె? చుక్కలుగుఱుతులు నానేర్చి నట్ల చదువంగ నొనఁగూరుపొంఱెనునిచితిని; దప్పేనిఁ బెద్దలవి యుఱకయ చదువుండ.

వడమిని జేసి తడబడుడు మొక్క, తడబడ నల్వరును నగరెయని వెఱచి మిన్నకుం
 దుగ నాక, తెగుదురె యేరు? విద్దెయనునది నెఱిగ నలవడవలయు; నేర్పు సక్కఁగ
 మెఱయ నోపఁగ వలయు. గాని నాతో నెవరి వచ్చి పఱప ? దువ్వుల నేవుల
 లొట్టేనుఁగులను మావుల నెలుఁగులఁ గ్రోతులఁ బెంచి, వానిని డగ్గఱి యొడయండ్రు
 ద్రక్కనేరాడఁగాఁజేయు వారలయ్య ? వేగి నాటికి నేని, వేగికాటికి నేని, వేటరా
 వేటవో నేరి కగునయ్య ? రాయలకగుఁ గాక, తేండ్రకగుఁగాక. మీమెచ్చు తెనుఁ
 గని గడు గరిడిబిద్దె. మొదలేనిఁ దుది యేని మొగపడ దరయఁ; ద్రోవదెన్నులు నేరు
 ర్పర్పలేరు ; నిచ్చలు సాదననేసి ననకాక, యొనఁగూడ దేరికినిఁ దరిదాఁక వలను;
 బ్రదికెడు ప్రొద్దెల్లఁ జాలదది నేర్వ. నొజ్జల తఱచుగాఁ బొరపడుచుండ్రు ; ననుఁబోని
 వారల మాటేటికయ్య ? మీరచ్చ గండలయాన, నలవడని సాము సలిపెద ; దాన
 దొసఁ గొదవెనేనిఁ దొసవు నాయదికాద ; ననురేఁచు వార దెప్పునఁ దమపాలు
 దగుఁ దార కుడువ. సిగ్గరినేనియు సిగ్గఱి, నేను దెగియించితిని ; దాని దోసముగ
 రోయఁదగునేని నది నాదు తప్పనఁగఁ జెల్లు.

దెనుఁగు నాటను గలరు దొల్లింటి పెద్దలు నేలదయ్యాలు నా నాపాఱువారు.
 పాఱుల ప్రానుడులు దయ్యాలనుడుల. నాడునాటికి నవి నాటను మొఱఁగె; మొఱఁ
 గినకా బెద్దలు వొత్తమ్ములోనఁ దొల్లిఱినుడులున గిచ్చి చదివెదరు. దెన్నాటి కావులఁ
 గలియఁ బాఱులకు నలవడిన దానాటి తెనుఁగుల పలుకు. దయ్యాల మినుకులు, వడ
 నాట్లనుడులు దెన్నాట్ల నుడిగమి నల్లనఁజేరఁ, దొలితెనుఁగు బాఱల బాసయ్యెఁ
 గావలయు. బెద్దలదగుట నాపాఱుల బాసకలయపి మిహిఁగొని, కావులు దనియ,
 దొడ్డదై నాటను మెప్పొందె దాను. తొంటి పెద్దలు దారెవరైరివో, తమనాట
 తెల్లమా తెనుఁగు మాటలను బాఱల ప్రాఱలుకు లవికొన్నిగూర్చి, పద్దెములుగా నల్లి
 కమ్మపై గివ్వఁ, దెనుఁగు బొత్తముఁ జదువు వొడసూప నయ్యెఁ. బాఱులు దక్కంగ
 దయ్యాల బాస నొడ్డులు సదువంగ దొస వొందుఁగానఁ గావుల బాసతో నొగి దీవిఁ
 బొదివి కలుపుడు, (గావుని దాటుట కతనఁ, బ్రామిన్కు లయ్యును మయి లాది, యవి
 యు, గావు మాటల మయివడి నొప్పెనాఁగ) నిడుమలు మఱి పొఱయ వనెడు నమ్మి
 గను బాఱలు దమప్రాత కబ్బములలోని ప్రాదయ్యముల కతలు నేర్పుమై దిగిచి,
 తెనుఁగుఁ గావులకును బున్నెమ్ము పొంటెఁ దెనుఁగునఁ బద్దెంబు లల్లి వినుపించి జెల్లి

యని నుడులను దెలియంగఁ జెప్పి, యెఱిగించి రిట్లుగాఁ బెళ్ళయి మేలు దేనుగుఁ గావులకు నాగురువు లిడిరి. గావులకున యన నేల? బాసకును వారు దీపాదుక్కు వ్రత దీర్చిరి గాదే? నన్నయఁ దిక్కనింగేతనఁ దొట్టి తొలికయిత కాతెల్ల రానాటఁ గోలఁ దారునుఁ, దమవార లొండొరులతోడ నిచ్చతయ్యయి నుడులు నొడివెడు వార లానుడులఁ గయితంబు గూర్చుడు, నదియుఁ గమ్మగాఁ దనరె గావలయుఁ జూరె. వారి కూర్పులు సూడఁ దోచును గాదె చాలఁగాఁ గావులయ మాటచొప్పు? వారి పిదపటి వారలంత కంతకును గయితమ్ము గారడి బిద్దెగా దిద్ది, కయితంబు బాసను గకవికలు నేసి, సింగార మునకునై సిగ్గుడిగఁద్రావి, రోతయించుక లేక పాడిగడి మివిలి, బూతులు, అంకుల వొందించి చొన్ని, లంజెలమై జిగి మెఱమెచ్చియాడి, రాజుల రెడ్లను బెల్లించి పుచ్చి, కూర్తియు నెయ్యమ్ముగలరట్లు తోతేర వేనవేల్ బొంకులు బొల్లి పాడియును నిచ్చ కమ్ములు సెప్పి తమ కరువుఁగూడు గొనుటకు నొండెను గాసుకు నొండె దమకయిత కన్నెల వారికిఁ దార్చి, బాసవెలందిని వెలయాలిఁజేసి, వెలయాలి మటుమాయ యాకెకు మరపి, మిఱుమిట్లు గొల్పఁగా గద్దెనెక్కించి, నేలకు సానిగా దాని నెలకొల్ప; అంకులా డియ మేటినాఁడెమగు మిన్నయని యుచ్చమల్లిని నందొఱు గొల్పఁ, దొంటిబాస వెలంది గటకటా క్రుల్లి తెవులు గదిరిన చివుకులంజెయయి తెల్లె.* దెల్లినక, సోకుడు దవిలినవాండ్రు వీనుఁగు నెక్కొల్పి మెఱుగులు వూసి, ద్రానిఁ గొఁగిటఁజేర్చి ముద్దాడు చుండ్రు. చవిగ్రోలనడియాసఁ బంటను నొక్కెద రెండినవాతెఱ ; దొండపండటె ! రిమ్మెత్తినట్టులు నాకుచుఁ గుడుచుచు రిత్తచవులకు మెచ్చియాఱ్ఱుచుందు రెల్ల వెంటకు గొఱంతించు కేనియులేక, యెల్లెడ నెప్పుడుఁ గూర్చు నమ్ముదియఁ గ్రేడింతురుఱరయ్య గ్రేఁగంటనేనిఁ. జూడుడి తెనుఁగుల నెఱిలేని నడత ! తనయాలు మొఱటని వెంగళితేడా కఁడు లంజెనుఁ జేనట్టి తనసాని నేసి; పాటలు, నదువులు, నాఁడెమ్ము, సాబగు, గజ పించి, యెన్నియేక మెఱుఁగులు దిద్ది, తానిండ్రుఁ డది రంభయని పాట పాడించి, తన కోర్కు లీడేరెనని త్రుళ్లుచుండ, నామెడైమయివడి లిబ్బికాండ్రుందు బెక్కండ్రు రేమటి, తెల్విదక్కి, తమమాండ్రురును మొఱటు లని తారు వగచి, కల్లమిసుములు వాడలంజెలనుఁ జేరి, మొఱటుఁదనమును దలఁగి నాఁడెమ్ము గ్రోలఁ గడఁగుదురయ్యరే యాయబ్బకాండ్రు ! పెద్ద లీచొప్పున లంజెను నాఁడెంపు రాణిగానెన్నుచు, మగనాలి

దెగకి, యెక్కెరా సిది ఇంని యేవగింప, నట్టిపెద్దల నడయ మేల్ పాడిగాఁ దలచి పజలయ గొనియాడ నయ్యెఁ గావలయు.

అట్లుండెనది; నిజము దలపోయఁడయ్యె. మగనాలు మొఱటయిన మగనాలు గదె కాన్పు కొలము పెంపొనఁ గూర్పు కొడుకుఁ గూఁతు? నాఁడెమ్ము గలదయిన సంతుకత్తియ సంతు గోర రయ్యెదరుగా, బాఁపలేని. మగనాలు మొఱటట్టె! యాకెలో నేటిమొఱటాకొక్కో? మగనాలి తనమదియ మొఱటె? మాలతో త్తేనియు మగనాలకావలచు; మెచ్చదు లంజెలమైబొల్లి మొఱుఁగు. తొడి, కట్టి, పూసినక లంజెఁ బెండ్లముగఁ జేవట్టనోడును జెంచువాడేని. నాఁడెమది యేటిది? లంజెలన కాని మొలకెత్తి యది గెరల నోపదొక్కో? మగనాలి తనమున నాఁడెమ్ములేదె? మగనాలి పోడిమి, మగనాలిసిగ్గు, మగనాలిసౌరణ, మిసిమియు, సౌరు, మగ నాలిపేరిమి, మగనాలిపొత్తు, మగనాలిసాజంపు మరియాదసాంపు, మగనాలి నిక్కంపుఁ బరువును, బెట్టు, నివియెల్లఁ గొఱగాని వని యాగడారి, మనువు తీరెల్లను బ్రతుకు తెన్నెల్లఁ గువలంగఁ ద్రోయరె కల్ల గొనియాడి? మనలెన్న బాసయ కాదె మగనాలు? మొఱటేనిమిన్న యేన్ మనుదలదానన. మొఱటేనిఁ దప్పు మనయదియ కాదె? మొఱటు మొఱటనిదాని దెగడుటయ కాని యేరు దిద్దిరి మొఱుగులు దానికయ్య? మరియాద దానికి గఱపంగఁగాకేమి? వాడవదినియ పాటి నేర దయ్యెడిదె? లంజెకున మరియాద నెక్కొ న్నదొక్కో! మగనాలి యిచ్చమై దిరుగునొక్కో! మగనాలి నడతకు లంజియ నడతకుఁ గల వాసిగనలేని యొకవాండ్ర సన్నపు తలపులన యిప్పాటులెల్లఁ బాటిల్లె మననాటఁ గను విచ్చించుండు. నేటునేయంగను నోపుదురేని, ముంగల వెనుకల నరసి కనుఁడు. యిచ్చమైఁదిరిగిన, నిలువాడు మగనాలు సాజంపుమేరలు మీర దెన్న డును. బొల్లిమరియాదల నెడ్డెల నేమట్టి లంజియ గదె దాటు మేర లెల్ల! లంజెల నాఁడెమ్ము సక్కటిగా వఱలు నాటను మనుదల యీచబోదె? యెయ్యెని నాటను మగ నాఁడ్ర సాజంపుంజొప్పు సక్కటిగాఁగ దిద్దిమెత్తు రానాట నాఁడెమై పజలమనుదలయుఁ బెంపునుఁ బేరొంది కడుదనరుఁగాదె?

అలుగకుఁడు నాతోడఁ గలమాపు నేను విన్నవింతును వినుఁడు చెవి యొడ్డి మీరు. తొంటిపెద్దలబాస సాజంపుబాస. సాంపుమై నింపుమైఁ జదువనొనఁగూడు. వారలబడిఁ దవిలి, చక్కగాఁ బోక, వెట్టివెంగళి వెడఁగు బట్టుల వెరఱు వలుముకొ

పెద్దకయితగాండంచు, బెద్దలు వెక్కండ్రు వెక్కేండ్లు వూరి వెక్కుగాలు సగివి, వెక్కుబొత్తముల జివికిన మాటలనొగి బ్రోవునేసి, పదనుగా దడిపియబిసి యురుబ్బి, సంధులాదేశాలు నాగమమ్ములును, తాలును, నెఱసున్న లరసున్నలునిచి యన్నియు నేర్పుమై గలియంగదంచి, డంగినయాముద్ద సన్నెపై నూటి, యుక్కుగుండులపోలె నుంటలు నేసి, వానిని దడియాఱ నెండను బెట్టి, యేరుపిడకలు దెచ్చి యెర్రగా నేర్చి, పదిలముగ బెట్టియను గుడికలనుదాచి, తారును, దమతోడ జదివెడువారు వండుల తీపార బఱపఱగొటికి, చవిలేని వయ్యను, నమలుచుండుదురు. ప్రాతగిల్లి కొలది గప్పు గల్లుల కవిగట్టి వయ్యను; వాని నేడేరి కేని నమలంగ నలవి గా దెఱి గొటికినను. ఇట్టివియ మీరలయు మీమునంటివారలయు గడు మెచ్చి కొనియాడు నెక్కొన్న నుడులు. నెలకొన్నవియయేని, నుక్కులయేని జేవకట్టెలయేని నెల్లప్రాద్దున్నె? యుక్కేని దినునట్టె త్రుప్పడు సూరె! నేగేని దినునట్టె ప్రుప్పుసూరె! మీముబోని వారి కవియితమయినయ్యె; మీముబోని వారు వెక్కండ్రురుండ్రె? నను వంటివారల యెల్లయందులను. మీకుబోలెను మాకు మెసవగాదు; గదిరెడు నేవంబు; గడువులో నఱుగక, తెగులు వాటిల్లును; గాద యితకారి.

అట్లుండెనది; వినుడు నా విన్నునది యింక. మూడుకాళుల తనరు దాబట్టినట్టి కుందేటుకనుమాడ్కి బంతమ్ము విడిచి, కీడు మేలరయుడు గినుక దక్కి. బాసన్నదే ప్రాద్దు, నాలుకమీద నాడుచు బాడుచు నలరును గాదె? ప్రాతకమ్మల గ్రుయ్య బాసయ బాసె? యేనాటినేనియును నున్నెయీసుద్ది? మననాట నీమాట సెల్లెగాక. పజలనాలుక దొఱగి, ప్రాబొత్తములయంద యునికి గలిగిన యట్టి నుడుల వెల్ల నుసురు దొఱగిన యెండు డొక్కలు గావె? పొత్తములన్నియు బ్రోవెత్తి యేర్చినక, గ్రొందెనుగు సావద. పసగల్లి పచ్చగా మిసమిసలాడుచు నివురించి విరియును, గాచును, బండు; విత్తులు వెదచల్లి కొలము పెంపొన గూర్చు దాన మాటి. యుసురును, బసయును గల యట్టివెల్లను మాఱకుండగ బోవకుండగాద. “దేశభాష” యు “మాతృభాష” యటంచు బొగడెదరూరక బూతులు వోలె. మీమెచ్చు ప్రాచీనగు “దేశభాష”? మీమెచ్చు ప్రాచీనగు “మాతృభాష”? యేదేశమున వారు మీమెచ్చు తెనుగును నోటను బల్కువార రసించెవుండ. ఎయ్యేని “దేశము”న బజలు నుడువనిది “దేశభాష” యటంచు

బేరిక్కినబడునె? ప్రాతకమ్మల నుడులు వావనికి నుగ్గుతోనే “మాత”యునుఁ
 ఖోయఁ గని యెఱుగ మయ్య. మాటన్నఁ, బలుకన్న, నుడియన్న, నేమి? సదువన్నఁ,
 బాటన్న, బాసన్న, నేమి? నాకు మీతలఁపులు దెలిపెడు నులివు; మీ వాత వెలలి
 నా వీనుల కెక్కుఁ. జేతులగివ్వంగఁ గన్నులనపడునది బాసయె? యది బాసజాడ గాక.
 మెయ్యేని నాటను నెయ్యేనిఁ బెద్ద తెయ్యేని చొప్పున మాటలాడెదరు, నలుగురికి
 నానాట నదియ చొప్పుడును. బిడ్డలింటింటను దలిదండ్రులాడు మాటల నేర్తురు గూడి
 గుండుటను. దల్లియుఁ దండ్రీయు మొఱటులయి రేని, బిడ్డలమాటలును మొఱటుల
 ఘగును. పెద్దల బిడ్డలతోఁగూడి యాడు పిన్నల బిడ్డలును మేల్కుడియ నేర్తు. పెద్ద
 లతోఁ గలసి పనులు సేయుడును, బిన్నలు నేర్తురు వారలయ నుడుల నొండొడ్ల తలఁ
 పులు నొండొడ్లు నెఱుగంగ నిదియ యెల్లెడ మేటి పాడి గాదె! పలుఁగొలములను బుట్టు
 బిడ్డలు బడులలోఁ బెద్దల నుడి నేర్చి యలవర్చికొనరె? బడులలో నొజ్జలు పెద్దలతోఁ
 గూడి మెలఁగుడు, వారల యాడు బాస గఱతురు; నేర్తురును గఱపంగ నొడ్లకు. బాపలు
 గానిండు, వెఱలు గానిండు; చదువు మెఱుగులు గల్గు పెద్దలబాస వీరు వారును
 నాక యెల్లరికిఁ దెలియుఁ, గాఁపులకేనియు మాలలకేనిఁ. పెద్దలనుడులగుట మెత్తు
 రెల్లరును; వలతురు నేర్వంగ నెల్లరువానిఁ; జల్కఁగా నేర్వంగ నోవుదు రెల్ల, సా
 జంపు వరుసను, వీనులవినియు నోటను బలుమఱుఁ బల్కిపల్కి. యిదియ కదె యెల్ల
 డలఁ బాడి బాసలకు? నిట్లుగాఁ బిన్నలు సన్నలెల్లరును బొందుగాఁ బెద్దల నుడుల
 నుడువంగఁ, బొందుగాఁ బెద్దలనుడుల వ్రాయంగ; నోటి మాటలు, నేతి వ్రాలును,
 గమ్మ చదువులు, నొక్కమెయి సమకూడియుండ; మఱి యేమి గల దయ్య మనకుఁ
 జెప్ప? విద్దె యెల్లడ నలమిఁకొని యెసక మెసఁగు. నిదియ నుడి పెఱనాట్లఁ బాడి సదు
 వులకు. వినరొకోయీమాట మీరలెన్నడును? బడియొజ్జ నాలుక వలికిన పలు
 కులు సెవి మెచ్చి సరియనఁ, గండ్లు దప్పనఁగఁ గన్నులు బాసకుఁ బెడనెల లొక్కొ?
 యిఁ తెనుఁగు నాటను ననువంటి వార యేడఁ జూచిన నుండు రొజ్జలనువేరఁ. (బొట్టకూ
 టి కనుండు, తప్పేమి దాన?) వీర కదె వేనవేల్ విల్లలచేత బడులలోఁ జచ్చువులు సది
 వించుచుంట? మీ మెచ్చు ప్రాఁదెనుఁగు నేర్వంగనగునె యీయయ్యవాండ్రకు నేరికి
 నేని? (నొక రిద్దఱుండ్రువో నేర్చినవారు; గడనయె వార లీ మొత్తమ్ములోన?) మన
 తెనుఁగు వారట్టె యిన్నూఱు “లచ్చ”లయ్యను, నూర్వరకెన మండ్రయేనిఁ దమవేరు

వ్రాయంగ నేర రయ్యెదరు. అక్కరాల్ నేర్చిన వారిలో నేని, వేయింకాగాదువో పది వేలలోనఁ బ్రాచీనదేవులగు జదువుగలఁ డొకఁడేని యున్న ప్రాచీన గేడనేన్ బలుక వినరాదు ; ప్రాచీనదేవులగు నేర్పువారరిది నాటఁ; బ్రాచీనదేవులగు బొత్తములు సదువంగ నేనియు నలవిగా దెల్లరకు నక్కరాల్ రామి. నట్లయ్యుఁ, బ్రాచీనదేవులఁ! ప్రాచీనదేవులఁ! ప్రాచీనదేవులఁ! వలయుఁగా కొండెద్ది వలవదం ద్రీరు. మీమాట లేటివో యింఁచు కేని యు నాకుఁ దెలియంగ రాదయ్య పరికించి చూడ. నిక్కము సెప్పెదను వినుఁడోపి మీరు; నన్ను నలుగక, నాకుఁ దప్పింపఁజూచు. నేలవేల్పులు నాఁగఁ బఱఁగు బాఁపలలోనఁ చూడంగ సాఁబాలు సదువులేక, యోనమాలేనియుఁ గఱవంగ నోప కవధానినంచును దయ్యాలపాట వ్రాతది గడముట్టఁ బాడంగ నేర్చునట్టిఁడు సిగ్గటి కాఁపుకడ కేగి వేడును గమ్మిండు గిప్పుమని వాని. గిచ్చినదాని పైఁ గైవ్రాలు సేయనేనియు నేరండ మనపాఱు బెద్ద ! నీనారె పెఱవార లిది వినెఱవారు ? ఏలబాఁపలు పెద్దలని పాడుకొంట ? ఏల తెనుఁగులు మిన్నలని పొగడుకొంట ? ఏల బొంకులు వల్కి నిక్కి నీలుటలు ? ఏల రిత్తులు సెప్పి విఱ్ఱవీగుటలు ? బలెబలె ! మన తెనుఁగు వారార్యులోటు ! బలెబలె ! మన తెనుఁగు వారాంధ్రులోటు ! బలెబలె ! యాంధ్రులు నార్యులోటు ! అయ్యరె ! తెనుఁగది యార్యులబాస ! అయ్యరె ! తెనుఁగది యాంధ్రులబాస ! పెఱవార లెల్లరు హూణులు మ్లేచ్చులు, యవనులు, తురకలు, మాలవార్తె ! చూడుఁడి తెనుఁగులు ! చూడుఁడి బాఁపలు ! గనువిచ్చి కలయంగ నరసికొనుఁడు. నుడులను బట్టి యీర్ మానిసి కొలముల నేర్పరించితిరేని మన తెనుఁగు వారిఁ గోయలతోడను నెఱుకుల తోడఁ దగఁగూర్చి మఱి చెప్పవలయుఁ జుండి. యాంధ్రుల మ్లేచ్చులని యార్యుల పేర్కొనఁ దేనుఁగు లాంధ్రులయేని, మ్లేచ్చులకారె ? హూణులు నాఁగ మీ సెగ్గిం చువారు, మ్లేచ్చులు నాఁగ మీ యగడారువారు, యవనులు నాఁగ మీ పదరెడువారు మన నేల సానికి మగల కారె ? వీకేల యిక మనకుఁ, ద్రుళ్లంగనేల ? బలిమిమైఁ గలి మిమై మఱునాఁడు నాటికిఁ బెంపొంది పలునాళ్ల గండంఁద్రు గారె ! హూణుల కానింఁడు, మ్లేచ్చుల కానింఁడు, నేలమ్మ మగలను నేలఁ బుట్టువులు దముఁ గన్నతంఁడిగాఁ దల పంగవలయు ; వెన్నునివలె వారిఁ గొల్చుటయ పాడి. యట్లుగావుటఁ జేసి తెగడంగఁగాదు. వీరేడ ? వారేడ డోమయేగికల ! యేయూరికే తెరవేటి యుద్ది ? మన చొప్పు దాతల పేరుల చెప్పి, మనమాడ్కిఁ దాతల చెయ్యుట చెప్పి, పేద

బింకమ్మతో విటిమిట్టి పడగు. దను చేయు పనులచే దాతలపేరు బెళకొంది బెల
యింగఁ జేయువారు. దఱియును దెన్నును దమ్మును నొరులను జొప్ప దప్పక యరసి
మెలకువారు. దమయును బెటవారి బ్రతుకు మేలగు పొంటె నదనున కనువగు
మయివడి నరసి, క్రొత్తబైసులఁ బెంపు సమకూర్చుకొండ్రు. గలకాల మొకపాడి,
యెంత మేటిది యైన, నన్నిటఁ గూర్చునె పజకు నొకచొప్ప? పలుజాడలను బట్టి మా
తెఱుఁ బజనడ. నడయ మాఱఁగ నెఱియు మాఱకున్నె? నడవోలె నుడియును
మాఱుటఁ జేసి, క్రొన్నుడియ మేలుగా మెచ్చి నుడివెదరు; క్రొన్నుడియ మేలుగా
చూసి చదివెదరు. వారి వంగడములోఁ జదువనివానిఁ గంటిలో నలునట్టిఁ డని
చేవగించి, నాలిముచ్చుగఁ జూచి దరియ నీ రేరుఁ; బనిగొన నట్టిని జీరర వేరును.
గొడగవాఁడేనియుఁ, గటికవాఁడేని, వ్రాలు వ్రాయఁగ నేర్పుఁ; జదువంగ నేర్పు.
బానిస మేనియు, బానసమేనిఁ, జేయంగఁ గాదువో యేయింటనేనిఁ జదువను
వ్రాయను నేరని కుంక. వారు వీరననేల, యించుమించుగను జదువని మగువయుఁ
జదువని మగఁడు గానంగ వచ్చుట గడునరిది సూరె. మనయట్ల వారలు సదువులు
రాని కూఱుల కాలఱిగి నీరు ద్రావుదురె? మనయట్ల వారలు సదువులు రాని
వెడగుల నెత్తిపై నెక్కించుకొండ్రె? మనయట్ల వారలు సదివిన మగనాండ్ర నగి,
యాడిపోసికొని కేరడింత్రె? యేరు వెనుఁగుల కుద్ది బీరములలోను, డంబుడాబులలోను,
డాట్లోట్లలోను, డక్కుల, డెక్కుల, నిక్కులలోను? జాల్పాలు నికనేని మిన్నకుండు
దమ: కొరమాలి కోఱడము పాలు గానేల? తెనుఁగు వారలలోన నిద్దఱ కొకఁడేనిఁ
జదువకుండినఁ బోదు మొఱటుపేరు. మన తెన్నువారిలోఁ బార్లెందరయ్య? నూర్వు
రకు ముప్పుర! వారిలో నేనిఁ జదువుగలరరిది. వ్రాఁబల్కు సుండి కడుఁగడిఁది; గఱ
వంగఁ బట్టదందఱకు.

మనలోన మిన్నలు నోటనుఁ బల్కిన పల్కులు మొఱటునుట మన పిచ్చి
గాదె? వారాడు మాటల మన మాడెదమ కాదె? వారాడు మాటలు మనకు
వ్రాయంగఁ గాదు గాకేమ విముఁ గాఱు లొక్కొ? తొలుదొల్తఁ దెన్నాటి కాఱుల
పలుకులఁ గయితమ్ము గూర్పంగఁ దొడఁగిన యవుడు మొఱటులోకాక యవి
సొక్కంపు నుడులో! యది మీకుఁ దోపఁదె? తలపోయుఁ డేల యీఱతాఱ తలంపుల
బీఱువాఱ? బాఱలు మున్నుగా మాటలు వుట్టించి కమ్మపై గివ్వఁగాఁ దెనుఁగయ్యె
నయ్య? బాఱల కంటెను ముందరఁ గాఱులు వల్కరె వ్రాఁతలు దెనుఁగు నుడులు?

దొంటిపెద్దల కట్టి యరమర లున్నె? తొంటికావుల పలుక కొనియాడ నేరె? యేనాటిపెద్దలనుడుల నానాడు మేలుగ నెన్నుటయ పాడి యెల్లెడల? నీనాటి శాసన గులలోనందు బెద్దలు గడువెంత గదురంగఁ దమనుడులు దార మొఱుని పునిక వట్టి రట్టె! తమ బాస లెస్సయ యనుడు, గడుగిన్న నదియేమొ కీడుగా మది జిత్త గించి కయ్యమునకు గాలుద్రవ్వుచున్నారు! నగుదునో, వగతునో, యోయమ్మచెల్ల! పేరోలగమ్మన రాజులు ప్రెగడలు మాటాడు మాటలును మొఱుట లగునె? రచ్చతిన్నియలలో నంగళ్లలోను దీర్పరుల మాటలును మొఱుటల యగునె? “బాగ త”కత నదివి విప్పి వినుపించు నాయయ్య మాటలును మొఱుట లనఁ జన్నె? ప్రాచీన పెద్దల మాట లవి మొఱుట లొక్కొక్క? బడియొజ్జమాటలును మొఱుట లయ్య? మీరు నుడివెడు నుడుల మొఱుటలయ్య, తెనుఁగు జదువుల రచ్చఁ దీర్పరులరె? యన్నిట మిన్నలు, నుడిన యటె మొఱుట! వా యోడు; నాఁగాడు; నాన గదురు! నరె, పెద్ద లెల్లర మాటలు మొఱుటేని, రచ్చగండల ముతకనుడి యాడు నంత నాన గండల యేని, మఱి వంత యే? షాట్టగోసిన నొక్కయక్కరము లేని మొఱుటఁ దెనుఁగులు, (గావులు, వాఱులెల్ల) వాని నేర్వంగఁ దప్పేమి సెప్పరయ్య? వలవ దందురు నేటు వాటిల్లి నట్లు? యేటి దీ పిచ్చి? మీనుడివెడునవి దక్కి యే నాఁడొ చచ్చినవారి నుడుల మేలంచుఁ దలఁతురు! సచ్చినవారివ మేల్నుడు లేని, బ్రామిన్కు లన గివ్వరయ్యెద రే లవిగావె గడు మేలు? ప్రాచీనదేవతా గుణ బొత్తములు దద్దయు నగ్గింతు; ప్రాచీనదేవతా గుణ బొత్తములఁ జదు వెల్లనున్నె? ప్రాచీనదేవతా గుణ నుడి వెద్ద మెత్తురు; దలఁపులెల్లను దానఁ దెలుప వలనె? క్రొత్తకోడలు వోలె నరగలి గొనరె లెస్సగ నలవడని బాస నుడువంగ? నడుగడుగునకు మాట దడఁబడఁ బలు కుట గలు గల సనిగల నేమక వ్రేచి, వ్రేపుళ్లు నమలంగఁదొడరుట గాదె? ప్రాచీన వ్రాఱు టది యేటి కెను రీత. ప్రాచీన వెలలింపఁ బ్రానుడు లేదు: నీరు వెలలిన మొసడి నేపియ వట్టు. చెట్టుఁ దొఱఁగినఁ బూలు గంపులేవవు; వానఁ దేనె యివ్వర నీగ సొరదు సూరె; నుడులాడ, నోరూరకుండిననాడు, నీఘలింకిన మడువు మీలట్ల నుడులు. నిచ్చమైఁ బొత్తూర రేలు గ్రుమ్మఱఁగఁ బ్రాతూర నను వగు నట్టులగునె? చిన్ననాటను గోలె మెలఁగెడు నింటిలోఁ గనుమూసికొని యేని వడిఁ దిరుగువచ్చు; నడిరేయి నేనియు, నడఁగూడు నలుగడల; నలవోకయును బోలె, నరవాయిగొనక,

నానెల్ల జక్కగా బచిరింప వచ్చు. బనివోలె నుడియును నలవడక యగపడద;
 అగపడక కడగండ్లు మెండుగా గూరు. గడగండ్లమారులు గడగండ్లు వలసిన
 నెల్లను పలకెనె వాని జెవుడ? వలచిరయేనియు గడవంగ లావె? యోవువారల
 యే నీర లినుమునన జిడ్డు, గండ్లుల నొలిచి తడియు దివ్వ, నాను డాపో బమ్మి
 యేపారుడయ్య. ప్రాచీన దేవులు వలతురేన నేర్పు డ డెద్ది? మీకింబుగా జదివి
 కొండ్రుగాక; యెల్లర నరికట్టి యదియ చదివింఁతె? నేలను దొర్లుచు గాసి ప్రయ
 గలకు బోవంగ నియ్యయేన్ బొండు; గడ్డెద్ది? వెఱల నంకిలివెట్టి, “యురలక
 పోగాదు; పొగబండి నెక్కినన్ బున్నెమ్ము లేద; పెద్దలనడ సెడు”నని బెట్టిదంపుగట్టడి
 నేయుమని తేని గొనకొల్పడగు నయ్య? యెల్లరు నోపరయ్యెదరు. దొలుతను
 బడులలో నొజ్జలు నేటివి సదువులు సవిసూపి కొండకలకు నేడు నాటను బజ
 బ్రదుకు మందలకు వలయు చదు వించుకయు గఱపంగ నెగ్గ? కఱవుచే బసిగొని
 చానున్నవారికి గూటి నీల్లించుక వోయ గీడె? “ఎంగిలి; వలవదు. కాడి గా దాన.
 బాఁపల పోలెను వలయును మెసగె. బ్రాలకుగా మీరు తానేల దునగ దొర
 కొను డింతకు బండు; మీరు గుడుతురు; వార్చుడ”ని పట్టువఱచుదురె? నేర్పు
 గలరరు; మీకుగా బట్టుగాక; దాన నతగుల పసి యాఱునయ్య? కొలదియె
 వారికి గడలిని ద్రచ్చి చవి దిగిచి క్రోలంగ దయ్యాలపగిడి? గోల్తానడులకు నున్ని
 పట్టపు మడువును జొత్తెంచి నీల్లాడ నెల్లర కగునె? తెనుగులలోనందు జదువు
 గడునెద్దడి గావుట, ప్రాచీన దేవులు వలను గాద. యేలిక లిప్పుడు దయనేసి యూరూర
 బడు లుంచి యెల్లరకు జదువు గూ డిడగ నున్నవారట; మీకు ప్రాచీన దేవులు బెడ్డ
 లాకూటిలో వైవ బాడియె? యకట? యావంతయును లేద వంత యా దెన మీకు.
 మాలలు వలతులెమీచదువు గఱవ? బ్రాబాస దగుల బడ నేకేన్ లావే? ప్రాచీ
 నుగు సదువంగ కొందఱు గలరేని, ప్రాచీన దేవులు వ్రాయంగ నేరి కగునయ్య? యిప్పటి
 యేల్బడి చొప్పును బట్టి, మనుదల యెల్లను వ్రాతనయ్యెడును. వ్రాయను జదువను
 నేరని వాడు నేయజాలడ యెట్టి పనియేని నేడు. ప్రాచీన దేవులు దొల్లిటి పెద్దల మా
 తేని, గ్రాచీన దేవులు నీనాటి పెద్దలమాట. యెప్పటిమాటలున యపుడ తెల్లముగ
 దెలియును. దెల్వికివలయు నమ్మాట యెల్లరకు నలవడిన మాట గావలయు. వెఱయవి
 యిప్పనికి వెరవు లేవు. వలయునది దెలివు గా కులి వానె? నుడులకెల్ల నులివు బొంది;
 దెల్వి సుడియునుట. యులివు సెవి గ్రువ్వగా దల దూఱుదెల్వి. పుట్టెనిండుగ దెల్వి
 వొంగారకున్న జెవికి విందుగ వాత నుడి వెడలునొక్కో? ప్రామిన్కులేనియు గ్రొమ్మి

ను, లేని, దేటగాఁ దలపులు దెలియ రాకున్న, ఒనలేనిమాటలు వనివేలవేల? యె
డబ - దుబుబ - బడబడలు గావె? తెనుఁగు నాటను జదువు వెంపొందకుండఁ గీ. దెంత
మూడెనోచుండి కనువిచ్చి. తెనుఁగునాటను బాస దికమకలాడి పాడయ్యె! బాసతో
జదువును బ్రదుకు! గడుఁగీడుగా దొక్కొచ్చి త్తగింప?

బ్రాతల మేలండ్రు వెద్దలు వల్దురు; మాటమాత్రమ; యేరునొల్లరు వాసి-
నూరువల్లెలవారుఁ బెద్దలు విన్నలు, నెల్లరుఁ గ్రొత్తల కోరుచుండెదరు. పూడ్చిన
పాతులు ద్రవ్వి వెలివుచ్చ నలవియె యెల్లరకుఁ? బుచ్చినన్, వెగట! ప్రాతనాణెములు
వెద్దల పేర్చెప్పి యమవస నేరు నీ, దీవింత్రె పార్లు? ప్రాతదుగ్గాణులు సాతునఁగ
నుప్పగల్లేనియు దొరకొనఁబడునె? ప్రాతత్రోవల నేడు గాసికీ బోజన్నె, కాల్పడనేని
యుఁ గమ్మిబండులనుఁ? బ్రాత తేపలఁ గడలిఁ గడవంగఁ జొత్రె? పొగబండి వొగయొడ
నేడుజ్జగింత్రె? ప్రాతపొత్తాలలోఁ బేక్కొన్నప్రోలుల తొల్లింటి వాసియు వన్నెయుఁ
జెన్ను నేడు సూడఁగఁగాంత్రె యరసియు నేడఁ? బ్రాతకొల్తలఁ బడులఁ గొలిచియుఁ
దూచి కోమట్లు బేరంబునేయఁ గన్నె)? ప్రాతాలఁ జెక్కిన యక్కరా లిపుడు సక్కం
గఁ గాదువో చదువంగనేని; వానిన నేడునున్ గివ్వఁబూనుదురె? తొంటిబిరుమలు నేడు
వలతురె దొరలు? బంత్రాతులని వారిఁ గొనియాడఁ దగునె? జగనోబ్బగండడన నేత్రేడు
గులుకు? నెవఁడిప్పు డోయంచు బల్కునుంకరియన, దళవాయి యనగను, జంగిలి
యనఁ? వెట్టరె మొగమునఁ జప్పటు లటు సీరఁ? దొంటి యట్టిప్పుడు సాని యందురె
తల్లిఁ? దొంటిబావల పగిదిఁ జియ్య దినఁ దగునె? తొంటిపాడినిఁ బట్టి తనయాలి
నొడ్లకుఁ బున్నెముపొంటె నిపు డెరవీఁగఁ దగునె? పాపలు లేరని యేరేని యిపుడు
బావలకడ కంచి పుత్తురె యాండ్ర? తొంటిపోడిమిఁ గూడుఁ గుడుములుఁ గుడు
తురె? ప్రాతమైవడిఁ దొడఁ బూయఁ జన్నె? ప్రాతమడుపుల నిపుడు నీల్లాడఁ దగునె?
ప్రాచినీళ్లుల నేరు గ్రోలరు సూరె! తొంటిపెద్దలు వోలె నేడు సీరలు దాత్తె) నెత్తిపై,
నొడలిపై, దోలు, నారలును, గత్తెళా లరికట్లు వాచడాలు? వ్రాదొడవు వలతురె
గోతు లీనాడు? తొంటియట్టుల పోటుబంటులు నేడు నుండసురియలు గొని పోరెదర
య్య? పగవారు మన నాటిపయిఁ దాతు దేరఁ దెనుఁగు బంటులులేచి తెగియించి నేడు
విండులకోలలయు గుదెలయుఁ దోడఁ బగవారి బారినిఁ బడకుండఁ జేసి చెట్టకు దొఱ
గించి, నేగి గూరకయ, నేర్తురె చెప్పుడ నేలఁ గాపాడ? ముంగల వెనుకలఁ జూడంగ
నేర్పుగలరని మీమెచ్చు ప్రాబార్ల పాడి దవిలి తగవులు నేడుఁ దీర్వంగఁ దగునె?
ప్రానుడులు గఱచిన పాటుని మనుమలు వలుక రయి రది యేల ప్రామినుకు లిపుడు?
దొంటిపెద్దలు గొల్చు వేల్పుల నేటి పెద్దలు గొల్వంగఁ గాసంగ రాద. కువలిన గుడు

గూడని పనులు బాపల నల్పుదురు పాడియ తక్కి. యేరుగడముల నల్లవో కచ్చి
 ! వీనను బొమ్మలు గై నేసి గొల్వర. తారకాణింపంగ నిది యొంచ చాలు
 ప్రాతల యెక గల గుణి యెంత వట్టా ! ప్రామిన్కు వల్కని దుగపుట్టుకయుఁ జిచ్చు
 నిచ్చు నేల్వని గెస్తుఁ జెడుదురన్న పాడి యెల్లడఁ దోఁచుఁ ప్రాబొత్తములఁగాక, యేరేనిఁ
 బొటింత్రె యాపాడి నేఁడు? వేల్పులఁతులు, వేల్పులకొల్వ, వేల్పుల బాసయు,
 వేల్పులయాన, బాపల బాసయు, బాపలపాడి, తొంటి పెద్దలబైసి, యివి యెల్ల
 మాసి పరియ, నించు కేనియు నుఱనిపార్లఁటై, పెలుకుఱు చీప్రాద్దు, గుదగుదలాడుచు,
 బురపురఁ బొక్కచు, జాలిఁ గూయిడుచు, బడలు సాలఁగఁ బడి వనరుచు నుండఁట! కట
 కటా! యేలొకో యరయుడయ్య! “తెన్నాటి కాపుల ప్రాచెన్లు ముత్తవ్వ ముది
 సిఱుఁ జివికియుఁ బరిసెఁ గాన నెండు డొక్కును బూడ్చియిఁకఁ దన్నదగు దాని;
 నెల్లరు వలయుఁ గ్రొమ్మద్దియఁ గొల్వ”నని తూటలనిరఁట చెవి సూడఁగాను! బెద్దయుం
 బ్రాద్దయ్యె; బెద్దముత్తయిదువ. వాలాయమున కింతవగఁగుంద నేల? పలుకు ముత్తవ
 లెల్ల రనఁటులు వోలెఁ బిల్లలఁ గన లావు కాకువోరె?

తెనుగు నాటను గల పెళ్లూరువల్లెలు వేరులు మాతీయుఁ దనరు నిపుడు. దొంటి
 పేరులు గొన్ని రాగి పట్టాల, తాలపైఁ గానంగ నయ్యెడుఁ గాదె? ప్రాత యక్కర
 ములు సదువంగ నేర్చిన యయ్యలు సిప్పంగ వాని నేర్చి, యిపుడు వేర్కొన్నచోఁ
 దెలియఁ బడునె యా యూళ్లవారి కే? బొత్తములనున్న యిప్పటి పేళ్లవి గ్రొత్తవి
 గావునఁ దప్పని వానిని ద్రోచిపుచ్చి, ప్రాత పేరులు నేర్చి మగుడ నచ్చొత్తి, బడులఁ
 బిడ్డలచేతఁ జదివింపమేల? యొకయూరి గామిడికిఁ గమ్మొండు గిచ్చి, కమ్మపైఁ బ్రాను
 డియవ్రాసి యంచెదరె? “యంచెల” వారది యంచిపుచ్చుదురె? లెంక నొక్కనిఁ జీరి,
 ప్రాత పేరది సెప్పి, యొక యూరి కేగంగఁ బనుచుడు, వాడు “నేనెఱుఁగ నదియేటి
 దేడనున్న”నఁడె? క్రొన్నుడి ముతకని నేటి పేర్వలుక మీనాల్క యొకొనమి, మొదల
 మేల్ నుడియ పల్కి, వెంబడి మీరు పని సక్క నెఱవేఱఁ గ్రొన్నుడియుఁ దెల్లముగ
 వాక్రువ్వవలయుఁ; బ్రానుడి పద్దెంబు మున్నుగాఁ జదివి, పదపడిఁ దేటగాఁ గ్రొందెల్లు
 వల్కునయ్య వారట్టుల; మేలు సూరె! సుంకరు ‘లంచెల’ యెకి మీఁడు, రచ్చతీర్పర్లు,
 గాపర్లు, బడియయ్యవాండ్రు సుద్దిగా నూళ్లుల ప్రాతపేరులను నేర్వంగఁ గట్టడి నే
 యుమని తేని వేడంగ వలయును జుండి తడయకయ. ప్రాబొత్తములు మీకు దొర
 కొన్నవటె గొన్ని. యందుల ప్రానుడులు మన మెఱుగనవి యున్ననవియును దివిచి ప్రో

వెత్తి, బడుల బిల్లలచే ముందు జదివింప నురును! నానికే గానొకడ గట్టి నే
 దొరలకు మీరలు సెప్పి పుచ్చి. ప్రాత పట్టాలలో గొన్నిటియందు నూళ్లెల్ల
 నేర్పడి యున్న వెన్నియో; యవి యిప్పుడు దెలియంగఁగాద. యట్టి యాదొక తొప్ప
 నల్లిండ్లుగాఁ జేసి యొడయరు మనరచ్చిఁగ, వాని నేమి నేతుము రిత్తపాటలు కటి?
 ప్రాత పొత్తములందు మందుల మాకుల బేర్లున్న వానిని బేర్కొని మనము బోయి
 వానిని జీరి వాని దెమ్మన్న దేరంగ నగునె? తే, దెలియఁ జన్నె? ప్రాతపురాణాల
 బేర్కొన్న నాడులు, ప్రోలులు, వీడులు సరి పోల్పనగునె? ప్రాణి త్తరువు బట్టి చెన్న
 పురి నిప్పుడు వీడులు, నిండులు, నంగళులు, బడులు, రచ్చలు, సావళ్లు గొలుపు కూట
 ములు నరసి క్రుమ్మర నగునె కావులయట్ల? తొంటి పడగలనెత్తఁ దొంటి పజలట్ల పోరికి
 బటతెంత్రె నేటి పజలు? దొంటి యట్టుల నేడుఁ జిందమ్ములొత్త మాతొత్తుదులె
 యేరు నుద్దిగాఁ బోరఁ? దొంటియట్టిప్పుడు గై వారములు నేయ, నగరె యెలరు నన్ను
 వెట్టి వెడఁ గనుచు? బాసలు నిట్టివ, ప్రాతలుఁ గ్రొత్తలు; జేతి గీతలు, నోటిపలుకులు
 నుండి; సైగల. యవి వేనికై యమరి చెల్లు నాగుట్టు ముందరఁ దెలియ రాకున్న, రిత్త
 సైగలఁ గోర్కులుప్పతిలునె? ప్రాతపురాణాల నేటి పజ బ్రదుకు గానంగ రాదవు
 గడముట్ల నెల్లఁ; గ్రొన్నుడు లీరలు గొఱగాని వండ్రు; ప్రాబొత్తముల వలయు నుడు
 లెల్ల లేవ; నేటి బ్రతుకును జెప్ప నుడులెవ్వి సెల్లు? ప్రాత పొత్తములలో తేనివి
 యయ్యెనేన గ్రొత్తలు గూడునని యింకొంటి రేని, నేరు-గొలఁదులు సెళ్ళఁడ ప్రానుడి
 ప్రోవు గెలగించి వలయు నుడి ద్రవ్వి తివ్వ? బడులలో బిడ్డలునుఁ బ్రానుడి ప్రోవులు పరి
 కించి రోసి మఱి మొగపడకున్న న నేటి మాటలు గివ్వవలయు నండ్రె? బావురె! బమ్మ
 కేసలవియె యటునేయఁ? జదువర్ల నూర్వురఁ జాలించి మీరలు ప్రాబొత్తముల నుడులు
 వెడలవైవింప నవి నేర్చి బాసాడఁగలఁడె యల నలువ? వేయేడు లగుదెంచె నన్నయ
 యేగి. నన్నయనుడులెల్ల మాఱకయ యున్నె? ఈ కమ్ములో నున్న వెన్నియో
 మాటలు నన్నయనుడులేని దెలియంగఁ బడునె యిప్పు డీ రాజేంద్రవరమున వారు?
 మీరు వోలెనుఁ గాద యెల్ల రవి నేర్వఁ. ప్రానుడి నేని వారితో మీకు మనబో
 వక పోవరాద కాదె? బటవారి నిచ్చలు మాటాడు నుడుల నాడకుండఁగఁ బోవకుండ
 నగునె? వారాఁగవలతులు వాకు మాఱక యుండ నే రాఁగి కట్టుదు రెల్లర నాల్క
 లీతోపు మీకెప్పుడు దోష దొక్కొ! నుడి మాఱునని మీరు నొగిలెదరేల?
 మీరు మాఱక తాలువోలె నుండెదరె?

ఇంకను వినుఁ డయ్యె విన్నవించెదను మార్పులు దేనుగుల మనుదలలోను. ట్టులు దొంటి యట్టివి గావ. కొఱముట్లు గ్రొత్తల యేడఁ జూచినను. బ్రోయాల గుండలుఁ గట్టెయగపలును కైఁ బట్టనోడును గూడు వండఁగను. నెల్లి క్కొయి లక్షణాచ్చి నిప్పొదవఁజేసి ప్రోయిని గుంపటినిఁ జిచ్చు వెట్టెదరె? ఇంటను వెల ప్పొరేవు దొడంగి క్రొత్తల కదె కందు మత్తమిలు దనుకఁ? గాఁపుల పనులివుడు బాఁ పలు సేయఁ గాఁపులు నడతురు బాఁపల యట్ల. క్రింది కొలమున వారు వల్పురు నేడు గొలుపులఁ బెద్దలయి కుదురు కొనఁగఁ, బడులలోఁ జదువులు సెప్పుచునుండ, రచ్చలఁ దగవులు దిద్దుచునుండ, బాఁపలు వారల యండఁ జేరెదరు. తొలి నేల దయ్యాల గుఱుకొని చేసిన కట్టడి మివులంగ నడచినయట్టి కాఁపుల బాఁపల సంక లిను నునిచి వారిచే దండువుఁ గొనఁగ వలదె? కటకటా మాటలు మాఱిన కతనన కడలేని వంతను గుండెడు మీకు గుండెలు వ్రక్కలు గాకుండఁ బోకుండ నగు టెట్టు లయ్య, మీకట్టెదుటఁ ద్రెల్లై వేల్పులు బాఁపలు సేసిన బైసి? యిమ్మొయిఁ బ్రాతలు పరిపరి తెఱఁగుల నెన్ని యో మాఱియు మాసియుండంగ, నాప్రాతలకుఁ బేర్లుగానున్న ప్రానుడులు నవియును మాఱియు మాసియుఁ బోయె. ప్రాత సరకుల పోవ, సరకుల పేరు మఱచుట వింతేటి? యిది వింతగాక: నీ మార్పు వాలాయమని యెఱుగ రామి వలనొండె వెడఁ గొండె నరయుఁడయ్య. అలగొంతి తొలిపట్టి యేపిని దోకొని మింటికి నేఁగువాఁ డాలితోడఁ దమ్ములుఁ గూలుఁడు, నుఱకయ వారల డొక్కలు డిగవిడువ, వేల్పులదొరయుఁ బాడియె నావుడు, జముబిడ్డ నాఁడె మిక్కిలి మను కుక్క వారి డొక్కలకని? పాడివలనన వుట్టి, పాడికి నెలవయి, పాడితేడనఁ బేరు గ్రువ్వఁబడియు, మిన్నేటి మగనికి ముని మనుమఁడయి వెలిఁగి, మిన్నేటి పట్టిచేఁ బాడి గఱచి, పాడి గనఁజాలఁ డొకొ? కని నలుపఁ డొకొ?

ప్రాత చదువులు గొన్ని వెక్కేండ్లు వూచి పాతుడు వడుడును బరివోయి యున్న. గుద్దళ్లు గొని మీరు నేడు బ్రాక్కలు సేసి యెలుకల మెట్టలఁ ద్రవ్వి, తడవి, దొరకొన్న యెమ్ములు గొన్ని వెలివుచ్చి, యిదిగొ తొల్లిటి బాస వెలఁది నా నాకె యుసురంది తకతక నేల నాటాడి యెల్లర నాల్కల నెక్కి నెక్కొనె? ప్రాతనుడులకు నున్నె పస యెన్నడున్నేని? యుడుగరయ్యె దరింక ప్రాతలగడన. ప్రాత పల్కుల దూఱఁ, గినియెదరె యేరు? నేటి మాటలఁ దెగడ, నో వొదవుఁ గాక. ప్రానుడి నగ్గింపఁ నుబ్బుదురె యేరు? నేటి మాటల మెచ్చ నాదట వుట్టుఁ బ్రానుడుల

నెఱిగించి వుత్తురె యెరుఁ బనులు సక్కఁగఁ గాఁగఁగోరు-వారు? ప్రానుకుల
 కయికోళ్ల నిపుడు తీర్పుల యొడఁబళ్ల కమ్మలయు మీఁద? దెవులు గదిరిన యట్టి
 లి పట్టి సానున్న యపు డొక్కమందులవాఁడు వ్రాఁబల్కులను మందు నది యడు
 చొప్పుఁ జెప్పంగఁ దల్లికి నెటులుండు వగవుఁ, డే దయ్యోనేనియు నొడ్లకుఁ జొక్కఁగఁ నెఱి
 యంగ వలతురేఱ, దేటగాన తెలిసెడి యన్నుడియ వలయుఁ గాదె? యొడ్డులత
 మీకుఁ బనిలేని నాఁడు మీకు వలచిన యట్ల చేయంగఁ జనును. బోడులు దక్కంగ నేరట్టి
 రుండ్రె? నేఁడుగాఁ బుట్టెనె యీపాడి నేల? వాలాయమే తీరు నుడువుదు రెల్లరు వరికించి
 తెలియుఁడు రిత్తవంతేల? నివ్వెఱ గొందిన నార్తురే ప్రానుడి? నాలితో నెవ్వండు వ్రాఁ
 బల్కులాడుఁ గొఁగిటఁ దాఁబట్టి ముద్దాడు నాఁడు? నెయ్యంపు నెచ్చెలులు గూడి
 యున్నెడలఁ బ్రాఁబల్కులాడంగ మురిపె మొద వెడునె? యుల్లమున మొల్లము
 వేడ్క వై కొనునె? యలయు నెడ డయ్యునెడ నాఁకొన్న యెడల నొచ్చునెడఁ గినిగా
 నెడ జాలి గొన్నెడలఁ బ్రాఁబల్కు దనకుఁ దా వెడలి రానగునే? యెగ్గు సేసిన పగఱ నెడ
 లేక వీకమై బెల్చినఁ బ్రబ్బుచు నుగ్గడించుడును, వెల్వెడవె నిక్కంపుఁ గ్రొందెనుఁగు
 నుడులు, గన్నుల యు మిసెడు నెరగళ్ల యట్ల, తోలుఁ దొఱంగిన చిల్వరాయని తోఁకఁ
 ద్రొక్కఁగ వెసనూర్చు చిలుముఁ బావలట్ల? యలరునెడఁ దనియునెడ వేడ్కగొన్నె
 డలఁ గులుకునెడ, ముఱియునెడ, నుబ్బియున్నెడల వెలి నొలుకు వాతను సాజంపు
 నుడుల; క్రొమ్మెఱుఁగుఁ దీవలవి; యెద కొలిమి నేరు ల్లతళ మనుపయిఁడి పలుకులు;
 కూర్మివెల్లువ యల లవి; గ్రొవ్విరి తావులు; వలుకుల సాని దా వీణియ గోట మీఱినఁ
 జెలఁగెడు మ్రోఁత వోలె హరవు మొల్లముగాఁగఁ జేయునుడులు; వంటనూఁదఁగ
 దగు; వాచవి వుట్టించు; లేనగవు లేమ వాతెఱ దొండ పండ్ల. యిటువంటి సాజంపు
 మాటలఁ దొఱఁగి, ప్రాఁబల్కులను గుండు తాలనుఁ గప్పి, మీతలఁపు నొడ్లకు నెఱి
 గించి వుచ్చదొడఁగుట కన్నను మిన్నకుండుటయ మేలని తోఁచదె వగవఁగ మీకు?

నెఱవుమైఁ జూడుఁడు : మిమ్ము నరికట్టి, నిచ్చలు మీనుడువు నుడువులవి
 విడిచి ప్రాఁబల్కులన కాని పలుకంగఁ గాద, ప్రాఁబల్కులన కాని చెవి సొప్పఁ గాద;
 యని యాన వెట్టిన, మీరు రెన్నాళ్ల యాపగిది సేయుడును, విసువొదవకున్నె?
 “నోరారఁ దీపారు తెలితెల్లుఁ బల్కులు వలుకంగ నేనాఁడు గాంతు మొక్కో?
 యిచ్చమై మానాల్క సాజంపు సొంపునఁ దలఁపులఁ దెలుపను వలను గనునె? యా
 లియు బిడ్డయు నెయ్యునియుఁ దోడ నిచ్చమై మేమెవుడు ముద్దులు గులుక నరమర

మాటాడు గలుగు? వీనుల విందుగా మఱియొన్న యున్నేని జిన్నారి పొన్నారి నేటి కలితెలు వినగఁ గాంతుమొ లేదో," యని కుంది కుంది, యాచెట్ట కట్టడి ప్రాణాద్రోవ గడఁగుదు. రంతియ కాదు; మగుడ నేరును నటల వెడఁగుల వ్రేయవలవద యని చెప్పుదర మీరు. గాదు వో, బయిసుక వట్టి మీరదియ సెత్తుమందురుగాక; యందురె మీరు విన్న వెద్దలు నాక, పార్లు గావులు నాక, యెల్లర కట్టివి లగ్గ; వలయునని? దయ్యాలయును తేండ్ర ప్రాణెంకు లివుడు మేటు లయి సొబగులయి యుండేనేని, దగునె మనకెల్లరకు నిచ్చమై మనగ? యరిసెలు వడియాలు లెస్సలు గానిండు; దగునె నిచ్చలు బిడ్డలవి యారగింప? వంకాయ వేచిన చిటి కందిప్రప్పు సచ్చిన పెద్దలు దినరట్టె పో, నిలిచిన పెద్దలు బోసేయుచుం దొగ, నిచ్చలు వానిని నేమమ్ము వట్టి యేరుజ్జగింతురు దొసగొందు ననుచు? నేమమ్ము కన్నవైన మాద్రి నుండని నాఁ డేరు వాటింతురయ్య? "లచ్చ" కొక్కరు లేర ప్రాణాసమేర మీఱక కట్టుమై నడచు వారు.

నన్నియగట్టిన కట్టుదెంపెదరె? చదువుసానిని బోడిగావింత్రే' యంచు డెప్పెద రీరలు నిజమునుఱక. ప్రాతకట్టవి గొన్ని వెద్దయుం బ్రొద్దొడు, గ్రొత్త పోగులులేమి, బ్రదిలెఁ దామ. యికఁ గొన్ని సిక్కువడఁ ద్రెళ్లంగఁ బీకిరి తెలియమిఁ బెద్దల; యేమిసెప్పఁ? బ్రాణద్రోవ వారాఱ్వు బాటించరైరి. మీకుఁ జిక్కయినవి మీరు వెఱికితిరేని, మాకుఁ జిక్కయినవి మేమూడ్తుమయ్య. బాసకట్లెల్లను బంటి కాట్లకులోఁగి, నాల్కదెబ్బలు వడియు నుమ్మిదడిసి, చివికితునకలుగావె వుటుకు మనచు? గ్రొందెనుఁగు నెల్లరకుఁ దెలియఁగాదట్టె! యూహారినుడులవి వేఱువేఱట్టె! యట్లేని, వేనవేల్ దెనుఁగు లెల్లడలఁ ద్రిమ్ముచుండు వారెటుల నొండొడ్ల నెఱిగి కొని పనులను సవరించువారో? చుట్టలు నెయ్యరులు వెక్కుళ్లులందుఁ గల వారు సెప్పంగ నాలించితయ్య. కొలువునకుఁ బలుచోట్లఁ గ్రుమ్మలు వారలు సెప్పంగఁ జెవులార నే వినితి నయ్య. నేనును గొందఱఁ బెఱచోట్ల తెనుఁగులఁ బల్కరించితి నించు మించుగ నెల్లడఁ బెద్దలెల్లరు నొక్క చొప్పు నుడివెదర. యించుక యెడమున్నదని యొప్పికొన్నఁ, బెఱబాసవలె నెఱుఁగరామి లేద. కబ్బములన కల్లు ప్రాణెనుఁ గన్ననో, పలుఁదెఱఁగులయి తోఁచుఁ బరికించి చూడఁ; బరిసెను మాటలు వెక్కు లందులవి; యేడను వినరామిఁ దెలియరే రివుడు. ప్రాణాస కట్టడిదుదముట్టఁ గన లేక యెవరికెట్టులు దోచెనట్లు వ్రాయ, వ్రాసిన వారేనిఁ దమవ్రాల మఱునాఁడు

దేవుడు రయ్యెదరట్లు బాస సివికె నూటిలో నొకటికేన్ బ్రాతమాటలకు గట్టి సెప్పంగ నేరయ్యలావు? గ్రొందెనుగు గట్టి గడవ గాదే రేని-వెన్నత బాల తో, గ్రోలిగవారు. గడువులో, గూడలుగునట్లు లుండు. గూడలుగు చక్కటి దెలియ రాకున్న గూడలుగక పోవగాద చుండు. వుట్టుగు గోలెను మన కూ బాస సక్కటి దెలియకయ నేర్వనయ్యె. లాతుల బాసను నేర్వంగ దాని చక్కటి నెఱుగుట దోడుగానుండు. బ్రాదెనుగు వెఱబాస యట్టిది గాన దాని చక్కటి నెఱుగు గోరుదు రెల్ల. బ్రాదెనుగు నేరును మాటాడకునికి, మాటాడి నేర్వ గా గాదు దాని. దెనుగు గబ్బములెల్ల నొక యూరబుట్టెనె? కయితగా తెల్ల రకు నొకయూరి నుడియె? తిక్కడు పెద్దన లొక్క బాసాడిరె? పాఱుచు జదివినను వాసి యగ పడున; కలయంగ జూచినన నన్నయ తిక్కల నుడులను నొక్కొంతగా నగున. తెనుగు నాటను గల నూలునెల్ల నుడిగములు సమకూర్చి ప్రోచుచున్నాయ, యీనాటి పెద్దల నుడులను నేర్చి కతయేని గమ్మేని గివ్వరాదట్టె! నన్నయ, దిక్కండు, పెద్దనంబోని తొలికై తకాండ్రకు దొలి చదువరులకు వెన్నాన గా నేరు నుడిగమా పొత్తాలు వెంకన, రంగన, సూరన వోలె జేసిరె? యేనాట నీ కట్టు గలదె? నుడి కుప్ప గెలగించి నుడులేటి కూర్చి కయితమ్ము సెప్పిరే కమ్మగా నేరు? పెద్దల కబ్బాలు గాలించికాదె వెంకన రంగనలు వ్రోవిడ నోపిరి? బాసను బరికించి బాసకట్టి గనిరి గాక, గట్టి మున్న చేసి మఱి వ్రాసిరె? ముందెద్ది విద పెద్ది సూడక కడక దబ్బిబ్బు సేయ మీపేర్కికె దగునె? పొత్తాల వుట్టువు నెఱినెఱుక గలరు! మీయట్టి రిట్టు లన నేమి నా గలదు.

పెద్దలచే విన్నదించుక నేను బేర్కొంటి నిచ్చొట దెలియంగ బడగ. నీ కమ్మలో నేను గడుబూన్కి వూని కూర్చితి బెక్కులు వ్రాతనుడులు నాయోపు నంతకు బ్రావరువడి వట్టి. ప్రాబాస సదువర్లు మెప్పు వచ్చి పసదన మిత్తురని యాస నేసి దొరకొన్న పనియని తోతెంచుగాని “ప్రానుడి పిఱు దన తవిలి పోవగగాద. యిట ముంద రేమయిన నయ్యె; నిటమున్ను దొలి చొప్పు సొప్పడద” నుచు గనుపించి చాటి చెప్పగ నిట్లు వ్రాసితినయ్యె. నాకది సూడంగ మేలనగ రాద. చచ్చి క్రుల్లిన డొక్కలా నుడులు ద్రవ్వి పిన్నబిడ్డలవార వైవంగ జనదు. బూచులని పాఱుదురు వీగి తలడిల్లి. తొలుత మీరలు సదువురచ్చ గూర్పంగ, జదువు

బెంపునకు నైచాలు జతనాలు సక్కజేయగలార యని యాసనేసి యుంటును, మీ
 పను పక్కగడలెల్ల బనుపడక గుటికి నవి దవ్వులనగుట, వగఁగూరి నాతోవు మిమ్ము
 విచిత్రుని. డగు చొప్పు మదినరసి నేటి యదనునకు నొనరెడు వడు వొకఁడు వాడిగాఁ జేసి,
 యెఱులు గాఁపులు నాక, యెల్లరును జదువులు నేర్వంగ నియ్యకొనుఁడు. నేటి పెద్దల
 పదుల తిన్నగాఁ గూర్చి వ్రాతలు నేర్వంగ నియ్యకొనుఁడు. నిక్కంపు నాఁడెమ్ము
 దెల్వించే బాసగు; రిత్తనుడికారములఁ బొరయదయ్య. యిప్పటి మన యేలికల బాస
 గాఁపులు మాలలు సులుకఁగాఁ జదువంగ, నుడువ నెట్లయ్యె? మన బాస వెఱలకున కాద
 మనకేనిఁ గడుగొడివె యెట్లయ్యె? నదియుఁ దలపోయఁ, గదురదె నాన మది మీకుఁ?
 గాఁదెనుఁగ తగులఁ బడి, క్రొందెనుఁగు మీరుసాలించ కునికైన చదువు కొఱయయ్యె.
 మాట మాటకు గుటక నైవక మీరేని మాటాడ నేరరీమేటిబాస. మాట మాటకు
 మేర మీరితి మేమొకో నుని కట్టుఁ బొత్తాలు సూచివ్రాసెదరు. ఎంత మేటిదియయి
 న నేనుయ్యెనయ్య? తలఁపుతో వాతికేన్, జేతికేన్, రాద. కాసికిఁ దాతేఁగి
 మాచి తెచ్చినవేని, మిన్నేటి నీళ్లులేక, మేటివేని, దప్పివోఁ ద్రావంగ నగునె యెల్ల
 రకు? మైలవోఁగలయంపి సిలుకుట కగునేమొ. బెఱనాళ్ల చదువులపాడిని మీరు
 వాడిగాఁ జేకొన మొయికొన రేనిఁ, దెనుఁగులు ముతకలయి వెనుకఁ జిక్కుదురు. వెఱ
 వారు దెలివొంది నాఁడెమ్ము వివిలి, మించి పోదురు సుండి డిగ ద్రొబ్బిమనల. నతం
 కంతకు వన్నె వాసియుఁ దఱఁగి, రూపఱి, లావేది, యెత్తువడి, క్రుంది, తెనుఁగుఁ బలు
 కుల వెలఁది సిందఱవోయి, లాతి బాసల సాన్లు నాఁడెమ్మై క్రేడింపఁ, జింపిఱిగొట్టవు నే
 పొంద దింక: నమ్ముడ, నమ్ముడ, నమ్ముడ, నిజము. నాతలఁపు గీడేనిఁ, జెప్పి దూ
 ఱుండు; పెద్దలు; మీయెదుట రిత్తవల్కు. నాయితమ్మునకునై యారివేరమును బూ
 నంగ లేదయ్య; బూమియ సెప్పఁ; బాడికినై తగవు; వాలి చుట్టలమె? మొడ్డారమునకు
 వాదూనంగలేద. ముఱకటించు కొనకుండి మోములు మీరు. నెయ్యమ్ము సెదరంగ
 నెయ్యకుఁడయ్య. నాచెప్పు మాటలు దప్పుగాఁ దడవక, నాఁడెమ్ము సక్కగా నరసి
 కొనుఁడు. కడుఁగూర్చి సదువు నెడఁగల రేని మీరలెల్ల వారికి లగు నింపెట్లు గూరునటు
 లన చేయుండి పట్టు విడిచి. నాచెప్పఁగల యది సెప్పితయ్య. యీవిట్టలంటి నావలవదు
 మీకు; తరుసంటి పలుకంటి వని కసరఁగాదు. తప్పులు గనిపించి దయ నేయుఁ డయ్య.
 కలరూపుఁ దెలిసి యవుఁగాదనుడ మీరు. గేలెత్తి మొక్కెదఁ గినియకుఁ డయ్య.

యెలమనా యెడ మీకు నల రెడు నయ్య. వరపుడమును నిచ్చ పన్నగలాడ; నాడిగము వడవుడ. యూదవూనకుడ. యిం చెడు నానుడు లెల్లను మీకు! గండయ్య పిండయ్య, కొండయ్య మేల. మనరచ్చ దయ్యమ్ము మనచును గాత! అక్కున సిగలోకం జొక్కున మోమున సానుల నెలకొల్పు మాను దొరలు సిరి, సేవ, నుడిమెఱుగు సమ కూర్చి మంత్రు తెనుగు జదవుల రచ్చతీర్పరుల నెల్ల. భళిరె! భళి! భళిరె! భళి భళిరె భళి! భళిరె!

పర్లాకిమిడినుండి,
యొక వేయుఁ దొమ్మిది నూఱులుఁ
బదమూడు నగు నేట, నాలు
వపు నెల తువినాట నంచుచ్చినది.

ఇట్లు, మీయడియరి,
నీడ నేనిడితిఁ గై వ్రాలు
గిడుగు వేంకటరామమూర్తి.

(ఈవ్యాసము సలక్షణాంధ్రభాషపైఁ గత్తిగట్టిపోరుచున్న రావుసాహేబు గిడుగు రామమూర్తి పంతులుగారిచే రచింపబడినది. సలక్షణభాష దుర్గాహ్యమని స్థాపించుటకై యాభాషకు మాదిరిగ నీవ్యాసమును పంతులుగారు రచించినట్లు తోచుచున్నది. కాని మాఱుమూల పదములను, మాఱుమూల రూపములను, ఏటిగుదిగ్రుచ్చి యెవ్వరికిఁ దెలియకుండుటయే పరమార్థముగా వ్రాయఁబడిన యీ వ్యాసము సుగ్రాహ్యమై, సరసమై, నిరర్థముగా వ్యవహరింపబడుచున్న సలక్షణభాష కుదాహరణముగా సహృదయులగు నాంధ్రభాషాభిజ్ఞులు గ్రహింపరు. ఇట్టి యపూర్వకావ్యరచన శబరవాగనుశాసనులగు రామమూర్తిపంతులుగారికే చెల్లినది గాని యితరుల కలవడుట కష్టము. అచ్చ తెనుగు కావ్యముల రచించిన మహాకవులకుఁగూడ నలవడియుండలేదు. మఱియుఁ బ్రతిపక్షదూషణవాక్యములు వ్యాసమందచ్చటచ్చట నున్నవి గ్రామ్యవాద రీతి చదువరులకుఁ దెలియుఁగాక యని వానిందొలఁగింపలేదు.)

ఆంధ్రసాహిత్య పరిషత్పత్రిక.

రెండు నెలల కొకసారి ప్రకటింపబడును.

(Journal of the Telugu Academy.)

ప్రధానవ్యాసములు.

1. ఆంధ్రసంచకావ్యములు.	క్రొత్తపల్లి సూర్యరావు.
2. వోళపాండ్య దేశాంధ్రప్రాబల్యము.	హరినేతురామయ్య.
3. శివరాత్రిమాహాత్మ్యము.	అనాథమహాకవి.
4. ద్రావిడాంధ్రభాషల యన్యోన్యసంబంధము.	టి. యస్. మురుగేశంపిళ్లె.
5. వ్రతాపచరిత్రము.	ఏకామ్రనాధుడు.

చెన్నపురి.

విషయ సూచిక .

1.	ఆంధ్రీపంచకావ్యములు శ్రీ త్తపల్లి సూర్యరావుగారు.	65-88
2.	శీలపాండ్య దేశాంధ్రీప్రాబల్యము హరి సేతురామయ్యగారు.	89-
3.	శివరాత్రిమాహాత్మ్యము ఊనాథమహాశవి.	93-108
4.	ద్రావిడాంధ్రీభాషల యన్యోన్యసంబంధము టి. యస్. మురుగేశంపిళ్లెగారు.	109-132
5.	ప్రతాపచరిత్రము. ఏకామనాథుడు.	133-144
